

Hallo

Ines Nijs

Verhalen vertellen, het is van alle tijden. Een goed verhaal neemt je mee naar het land van de auteur, naar zijn belevingswereld. In een boek kan je verdwalen en mondjesmaat ontdekken wat er achter elke hoek verborgen ligt. Ines Nijs, een beloftevolle schrijfster uit onze gemeente, slaagt daar wonderwel in. Ze werd dan ook recent bekroond met de prestigieuze Hercule Poirot debuutprijs op Boektopia in Kortrijk. Tijd voor een goed gesprek.

Wie is Ines Nijs?

Ines Nijs

Ik groeide op in Begijnendijk, in het Hoekje. Ik ging er naar de lagere school, waar mijn vader les gaf, en was bij de Chiro en later bij de KAJ. Na mijn studies Germaanse filologie in Leuven verhuisde ik naar Sint-Stevens-Woluwe. Ik woonde ook een paar jaar in Afrika en toen ik terugkwam, settelde ik me in Tremelo. Ik werkte als vertaler, copywriter en

redacteur bij verschillende firma's en de afgelopen jaren vestigde ik me als freelance redacteur voor educatieve uitgeverijen. De schrijfmicrobe kreeg me intussen meer en meer te pakken. Ik had vroeger nooit de intentie om te publiceren, maar in 2014 schreef ik me in voor een tweejarige opleiding aan de Schrijversacademie in Antwerpen. Daar ontdekte ik mijn eigen stem en zo is de bal aan het rollen gegaan.

Van wie heb je de liefde voor taal leren kennen?

Ines Nijs

Mijn grootvader schreef gedichten. Hij las ook graag. Hij had een bib vol boeken van het Davidsfonds en als kind vond ik dat fascinerend. Ook thuis hadden we heel wat boeken. Mijn liefde voor taal uitte zich enerzijds in lezen – ik was kind aan huis in de bibliotheek van Begijnendijk waar de bibliothecaris van toen, mijn-

heer Luyten, me graag zag komen – en anderzijds in schrijven. Opstellen schrijven was voor mij absoluut geen straf.

Waar kwam de inspiratie voor jouw eerste roman, *Onomkeerbaar*, vandaan?

Ines Nijls

Wanneer ik een kort verhaal of een roman schrijf, kies ik het liefst een onderwerp dat dicht bij mijn eigen ervaringen en interesses ligt. Hoewel het verhaal van *Onomkeerbaar* volledig fictief is, schemeren er elementen uit mijn kindertijd in Begijnendijk en uit mijn jeugd op het internaat in Heverlee in door. Het verhaal gaat over een meisje dat opgroeit in de jaren zeventig. In het jaar waarin ze

achttien wordt, gaat ze op zoek naar de waarheid over haar afkomst.

Hoe werd het boek onthaald?

Onomkeerbaar werd goed onthaald, maar het kwam uit op 1 april 2020, pal in het begin van de coronaperiode. Dat maakte de promotie er niet gemakkelijker op, want lezingen of signeersessies waren niet mogelijk. Het hield me echter niet tegen om meteen te starten aan een nieuwe roman over de luchtvaart: De terugvlucht. De luchtvaart heeft me altijd geïntrigeerd. Als jong meisje liep ik naar buiten zodra ik het geluid van een overvliegende C-130 of F-16 hoorde. Ik wou ook graag airhostess worden. De terugvlucht gaat over

een luchtvaartpionier, Victor Heylighen. Hij hielp de Congoroute tussen Brussel en Leopoldstad uitbouwen, de belangrijkste luchtverbinding van Sabena. Maar na WOII kon en wou hij niet meer mee met de snelle vooruitgang in de luchtvaart.

En dan nu waag je je aan thrillers. Met succes zo blijkt. Wat is daar het verhaal achter?

Ines Nijls

Ik lees zelf heel graag thrillers. Met een voorkeur voor psychologische thrillers van bijvoorbeeld Belinda Bauer of Jane Harper. Deon Meyer is ook een van mijn favorieten. In *Born To Be Wild*, het eerste deel van de Werchterthrillers, verdiept een onderzoeksjournaliste uit Werchter zich in de wereld van een motorbende. Ik koos Werchter als decor, omdat Satudarah (een criminele motorbende) er naar verluidt ooit een clubhuis had.

Heb je een eigen schrijfstijl?

Ines Nijls

Ik probeer met zo weinig woorden zo veel mogelijk te zeggen, gebald en toch duidelijk. Verder geef ik de lezer de kans om zijn eigen interpretatie te geven aan de woorden. Ik vind het belangrijk dat iets mooi geformuleerd is en tegelijk vlot leesbaar blijft, zonder al te veel tierlantijntjes.

Wat wil je bereiken met jouw boeken?

Ines Nijls

Ik wil zoals elke auteur gelezen worden, waarbij ik hoop dat mensen iets hebben aan het verhaal. Een moment van herkenning of een paar fijne of spannende leesuurtes. Voor mij is schrijven een manier om mezelf te uiten, om te vertellen wat ik te zeggen heb. De erkenning in de vorm van de debuutprijs is ten eerste heel motiverend en daarnaast is het een manier om meer lezers te